

#CATALUNYALLIBERTAT Plana P6,7

Sánchez no es mou

UNITAT • Crida de l'executiu espanyol a la unitat i a fer compatible els suports d'ERC i Cs

El TC manté suspès el pla d'acció exterior

MALABARISME • La portaveu sosté que els socis continuen sent els de la investidura

Una revetlla diferent

La d'ahir va ser una jornada atípica, amb menys gent al carrer i sense grans festes a les platges

NACIONAL. Planes 12,13

L'ESPORTIU

Ivan Rakitic, que va sortir a la segona part, en el moment de marcar l'únic gol del partit, que va donar el triomf al Barça ■ ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

El Barça s'aferra a la lliga

Triomf mínim dels blaugrana, que tornen a ser líders pendents del Madrid

La justícia belga decidirà a l'agost sobre l'extradició de Puig

L'exconseller de Cultura va comparèixer ahir davant del jutge NACIONAL. Plana 10

18 positius en una residència de Lleida

NACIONAL. Plana 14

El ple del TC torna a denegar l'excarceració dels presos polítics

Els magistrats van prendre la decisió per unanimitat NACIONAL. Plana 8

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Martí Gironell

La factura

Ens diuen que cal no abaixar la guàrdia i anar veient amb el pas de les setmanes com es comporten tant la gent com el virus. Si els

haig de ser sincer, em fa més por l'home que no pas la Covid-19. Perquè l'humà és del tot imprevisible i la malaltia, que també ho és perquè muta constantment, tard o d'hora la neutralitzarem amb la vacuna. Però hi ha aquells elements de la nostra espècie que sempre troben la manera d'infringir les normes i posar en perill tota la comunitat. I no hi ha antídote contra això. Per tant, doncs, passarà el que hagi de passar però el que no em trec del cap són els nens. Aquest col·lectiu que, teòricament i sobre el paper, importa molt a la societat perquè és el futur, trobo que aquests cent dies d'estat excepcional s'ha menystingut d'una manera extraordinària. I s'ha prioritzat l'economia per davant de la salut mental i física de la mainada. I això que no és veritat que no tinguin un paper determinant en l'economia: es mouen molts diners al seu voltant. Ara ha que-

Aquests cent dies d'estat excepcional s'ha prioritzat l'economia per davant de la salut mental i física de la mainada

dat ben clar que no en giren prou perquè se'ls tingui en compte. Els posaré un exemple que he sentit infinitat de vegades aquests dies i, suposo, que vostès també. I, per tant, no fa res més que reflectir el malestar de moltes persones. No es podia portar els nens al parc infantil, al gronxador o al tobogan perquè juguessin amb altres nens. En canvi, però, es podia anar a fer un toc amb els amics al bar. Quan es va decidir que els nens no eren ni portadors, ni vectors, ni facilitadors de la malaltia i, per tant, podien sortir i fer vida el més normal possible era per anar a comprar o a la farmàcia acompanyant un adult. Quan es va demostrar que el virus no s'estava en superfícies de fusta i metall passades 24 hores perquè no es podien obrir els parcs? Els pot semblar una ximpleria, però a ulls d'una criatura poder compartir una estona amb altres nens en aquest entorn representa una injecció de vitalitat, d'energia i d'il·lusió que no genera cap altra cosa. És bàsic per a la seva salut emocional. Descuidar-ho, ens pot fer sortir molt cara la factura.

La vinyeta

Fer

Ombres de primavera

Imma Merino

Un anunci sinistre

Tinc pendent de tornar a les aventures de Fabrizio del Dongo, les intrigues del comte Mosca i les tribulacions de la fascinant Gina que va canviant de nom amb els seus casaments successius a *La cartoixa de Parma*, però no puc resistir la temptació de dir alguna cosa d'aquest nou vídeo promocional d'Espanya Global per atraure turistes. Canviant l'àudio i així, doncs, les paraules dites pels col·laboracionistes de la campanya, se n'ha fet una paròdia que fa present l'existència de presoners i exiliats polítics, la perseverança de la tortura, els desnonaments, la precarietat de tants. També se n'han fet molts, de comentaris irònics, a les xarxes socials. A mi al principi em fa riure quan, abans que comencin a parlar com si fossin títelles amb la veu d'un ventríloc, ens miren amb gravetat Pau Gasol, Fernando Alonso, Ferran Adrià, els germans Roca (en el cas del cuiner Joan, perquè, al darrere, el *sommelier* Josep i el pastisser Jordi s'ho prenen més relaxadament), la nedadora Teresa Perales (havien de posar-hi almenys una dona) i, amb una especial transcendèn-

“Així és que començo rient, però acabo emprenyada amb aquesta broma sinistra

cia, Rafa Nadal, que sembla un d'aquells galans del cinema mut als quals se'ls va acabar la carrera amb l'arribada del sonor.

Deixant de banda els tòpics que van de la lluminositat a la bona vida, la retòrica triomfalista, els símils esportius i el discurs de la seguretat, fa certa vergonya que es vengui la gastronomia amb els representants d'una cuina accessible a uns pocs i que el cuiner caritatiu José Andrés afirmi que a "Espanya menjar és un dret" quan hi ha multitud de persones condemnades a la indigència; fa feredat que aparegui

l'esfinx Ana Botín afirmant que Espanya és un bon país per invertir, ho és per a famílies com la seva, que acumulen fortunes estafant Hisenda amb el seu consentiment; provoca perplexitat que la biòloga Maria Blasco declari que hi ha alguns dels centres de recerca millors del món quan les retallades han obligat multitud d'investigadors a marxar a altres llocs; sembla propi de cínics que el cardiòleg Valentín Fuster (director del centre privat Mount Sinai Heart, de Nova York) sentenciï que la sanitat pública espanyola és una de les millors del món quan, amb la crisi motivada per la Covid-19, se n'han vist totes les deficiències, que, en tot cas, el personal sanitari ha contrarestat amb una dedicació impagable; i com a mínim estranya que Joan Roca digui que Espanya és oberta i diversa (ho repeteix Isabel Coixet) quan només apareixen a l'anunci blancs més o menys triomfadors i les fronteres estan tancades a persones "retornades en calent" o confinades als CIE. Així és que començo rient, però acabo emprenyada amb aquesta broma sinistra.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/laesba>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

Coi de represa

En algun moment d'aquests tres mesos de confinament gairebé absolut, i sense que en cap moment haguéssim deixat de banda ni la preocupació ni el respecte per la situació sanitària, els he de confessar que durant un curt període de temps vaig gaudir d'una certa tranquil·litat. I em sembla que tots la vàrem tastar en algun moment. Sense contaminació, telerballant, en família, amb més estones per pensar o llegir, sense desplaçaments ni despeses innecessàries... Saturats com n'estàvem tots, em sembla que en algun moment tots vàrem aprendre a desconnectar ni que fos a estones del dia a dia, de la dita rabiosa actualitat, de les declaracions d'uns i altres, i vàrem redescobrir que podíem fer –ves quin remei– algunes coses a una altra velocitat. Que no ens calia anar de bòlit, vaja. S'han acabat les fases –coi, que curta, la fase 3, no?– i ara es veu que estem en temps de re-

“Que contents que estem, es veu, d'aquest retorn a la 'normalitat'”

presa. Que bé! Poso la ràdio i sento Miquel Iceta dient –repetint, de fet– allò que vol eleccions, que la legislatura està esgotada i que hi ha un govern desbordat i dividit. Sento que el TSJC anuncia finalment que el judici a la mesa del Parlament se celebrarà a finals del mes vinent; s'ha reprès i acabat el judici a Trapero, per a qui demanen un munt d'anys de presó; els socis de govern van a picabaralla diària, i sento un conseller republicà reclamant a Torra que no fixi la data de les eleccions de “forma unilateral”; la gent de JxCat puja per les parets en

sentir-ho entenent que convocar eleccions és justament una de les facultats del president; els comuns ara rectificquen i després d'haver dit que no per no incomodar Pedro Sánchez, i ara es veu que sí, que votaran a favor de la creació d'una comissió d'investigació al rei emèrit; segueixo la darrera comissió de control al president Torra al Parlament i sento Ciutadans tractant-lo de racista i de no sé quantes coses més; els independentistes se les tenen pel suplicatori a Borràs, que es vota demà, i torna la cançó de l'enfadós de la taula de diàleg... Caram. No l'enyoro pas, aquella quietud de la qual els parlava al principi de l'article. Perquè era per una crisi sanitària, i Déu me'n guardi de desitjar cap rebrot i cap nou confinament per culpa d'aquest coi de virus que s'ha endut tanta gent. Però caram, que bé que està anant, no, aquesta fase de represa? Que bé, que torni aquesta normalitat, no?

De reüll

Emma Ansola

Els comuns i el rei

Ara resulta que els comuns, Catalunya en Comú Podem, i Podem a Madrid, tots al govern espanyol, han decidit que siguin millor els ajuntaments els que hi diguin la seva en els afers dels reis. Estrany! Una vegada que agafen quotes de poder i que poden exhibir, si més no ideologia –ja sabem que el PSOE, el PP, Cs i Vox els passaran al davant–, van i ho deixen en mans dels ajuntaments i de les mocions que decideixin aprovar cadascun amb la seva correlació de forces. Un desgavell i molt decebedor, i encara més quan, dia sí i dia també,

Els comuns, al govern, deixen als ajuntaments tractar el paper de la monarquia

ens assabentem dels afers reials que van des de la Meca fins als paradors de Managua. Ni comissions d'investigació al Congrés ni res. Haurem de mantenir l'esperança en la justícia suïssa per esclarir el paper de la monarquia a Espanya, que ara està sota el focus d'Europa. Quan es va

iniciar l'estat d'alarma a l'Estat i a la resta d'Europa, tothom va posar un ull en el discurs de la reina Isabel II d'Anglaterra, perquè, sense compartir el sistema monàrquic, la reina anglesa va poder vendre la figura de la reialesa sense haver d'amagar el cap sota l'ala pels comportaments dels seus avantpassats, un gest que el rei Felip no es pot permetre ni anomenar. Mentrestant, aquí, el primer partit republicà al govern espanyol –el PSOE ja no compta– ara mira cap als ajuntaments a veure si poden fer envermellar el rei. Després les ideologies s'esborronen i cauen i ens en lamentem.

Les cares de la notícia

EXCONSELLER DE CULTURA A L'EXILI

Lluís Puig L'eina de l'exili

Va comparèixer ahir davant la justícia belga, que el 7 d'agost decidirà sobre la seva extradició. En sortir de la vista, acompanyat de Carles Puigdemont, Toni Comín, Clara Ponsatí i Meritxell Serret, va reivindicar l'exili com una bona eina instrumental contra la repressió.

DIRECTORA DEL BCN FILM FEST

Conxita Casanovas Presencial

Després del llarg confinament, el BCN Film Fest serà el primer festival de cinema que torna al format presencial, amb la projecció de 44 pel·lícules en vuit dies. Una gran oportunitat per als cinèfils, que aquests darrers quatre mesos només han vist cinema des de casa.

EXASSESSOR DE SEGURETAT NACIONAL DELS EUA

John Bolton Trump, despullat

Hauria estat molt més digne per la seva part denunciar les misèries de Trump quan era el seu assessor, amb qui compartia ideari polític, però no es pot negar que el seu llibre de memòries despulla el president nord-americà. El defineix com un ignorant i egòlatra fàcilment manipulable.

EDITORIAL

La taula de diàleg es fa esperar

Pedro Sánchez demostra que no té gens de pressa per convocar la taula de diàleg amb el govern català, malgrat el seu compromís de fer una nova trobada abans que s'acabi el mes de juliol. Qualsevol excusa li és bona per anar dilatant els períodes entre reunió i reunió. L'última es va fer el 26 de febrer a La Moncloa. Quatre mesos després, acabat l'estat d'alarma que el PSOE ha anat prorrogant gràcies a les seves habilitats en geometria variable, afloren altres arguments per endarrerir la reunió compromesa.

El PSOE no vol de cap manera que la taula, ni tan sols la fixació d'una data, pugui interferir en les eleccions al País Basc i a Galícia, convocades per al 12 de juliol. La simple menció de seure's a parlar amb els independentistes és munió electoral per al PP, Vox i Ciutadans, que els socialistes no estan disposats a facilitar. A més, el ministre Salvador Illa, membre de la taula, ha esdevingut un valor a l'alça que el partit vol rendibilitzar en les campanyes basques i gallegues. El calendari electoral porta Sánchez a no moure's amb crides a la unitat per fer compatibles els suports d'ERC i de Ciutadans i, si molt convé, amb el PP i Vox, per evitar que el congrés investigui la relació de Felip González amb els GAL.

Mentrestant, els tribunals es van desconfinant i tornen a la seva normalitat sense esperar el decret que n'ha de regular la novetat. Així, en poques hores hem sabut que el Constitucional manté els presos polítics a la presó i que a sobre els renya pel fet de defensar-se, i que tomba definitivament el pla d'exteriors de la Generalitat. I, més a prop, Josep Maria Jové i Lluís Salvador hauran de dipositar fiances milionàries per l'organització de l'1 d'octubre.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

El PSC agafa aire
Ser la primera força a la demarcació de Barcelona li garanteix el govern metropolità i poder aspirar al de la Diputació.

10
anys

Hotel polèmic
La fiscalia de Barcelona té previst ampliar la querrela del cas de l'hotel del Palau de la Música a alts càrrecs de la Generalitat i de l'Ajuntament.

20
anys

Alça dels preus
El govern espanyol accelera la implantació de mesures liberalitzadores i l'obertura de mercats en alguns sectors per combatre l'alça dels preus.

Full de ruta

Carina Filella

Consumidors més ètics?

Fa tres mesos ens vam abocar a comprar cigrons i paper de vàter tocats per una dèria apocalíptica. Vam fer el que se'n diu una "compra del pànic" i vam buidar els prestatges dels súper per la por davant d'una pandèmia que s'estenia de forma imparable. Passades aquestes quinze setmanes i després d'haver-nos hagut de quedar tancats a casa i de seguir unes mesures de seguretat davant d'aquest virus que tant ens ha fet i ens fa la punyeta, podríem intuir que alguna cosa canviaria. De fet, sembla que ens dividim entre els que pensen que res no serà igual i els que creiem que poca cosa es mourà de lloc en la nostra manera de fer i de pensar. Que ni serem millors persones ni n'aprendrem gaires lliçons. Una de les parts positives en aquests possibles/probables canvis serà en la nostra manera de consumir. Segons un estudi sobre l'impacte de la Covid-19 en els hàbits de consum a Catalunya, que ha elaborat el grup de recerca

Caldrà veure quins comportaments quedaran arrelats i continuaran en el futur i quins hàbits nous, els que hem adquirit arran de la crisi, desapareixeran

FHOM de la Universitat Rovira i Virgili, el consumidor post-Covid-19 serà més ètic, per una banda, i més digital, per l'altra. O sigui, que la crisi ha accelerat la preferència pels comerços locals i "socialment responsables", per la compra de productes saludables i pel no malbaratament d'aliments; i, per altra banda, es detecta l'aposta per la digitalització en molts aspectes de la vida quotidiana. L'estudi, doncs, preveu que el consumidor que sortirà d'aquesta crisi serà més ètic i més digital. Ara bé, el mateix treball –que dilluns va presentar la directora de l'Agència Catalana de Consum– també alerta que, malgrat aquestes tendències, els patrons de comportament –en el consum i en els altres aspectes de la vida– són canviants. I per això caldrà veure quins comportaments quedaran arrelats i continuaran en el futur i quins hàbits nous, els que hem adquirit arran de la crisi, desapareixeran. Creuen de veritat que molts d'aquests canvis que ens farien millors han arribat per quedar-se?

Tribuna

Eduard Albors. Enginyer de camins

Mobilitat urbana a Barcelona

Tornarem a la "nova normalitat" i crec que no es produiran canvis radicals en la nostra vida –l'ésser humà s'adapta amb facilitat a les noves circumstàncies– però la pandèmia tindrà impacte en alguns aspectes, entre aquests els de mobilitat urbana. El coronavirus ha estigmatitzat el transport col·lectiu, i la crisi econòmica que ha generat farà disminuir de manera significativa la mobilitat per treball. Així mateix, l'obligació del teletreball durant el confinament farà que es consolidi parcialment, la qual cosa farà reduir també els desplaçaments, i finalment les recomanacions al "distanciament social" obliguen a repensar els criteris de disseny de la ciutat. D'altra banda, no hem d'oblidar l'amenaça del canvi climàtic, que ha d'afrontar-se com l'altra gran problemàtica global i de més difícil solució. Amb aquest marc les actuacions que es plantegen per a millorar la mobilitat urbana (la metropolitana és una cosa diferent) han de millorar la sostenibilitat del sistema i adaptar-se als nous temps. No són necessàries –a curt termini– les grans in-

versions en infraestructura (tipus línia 9 del metro) que consumeixen molts recursos econòmics i no aporten millores sensibles al disseny urbà ni excessius nous viatgers. Sí que són necessàries actuacions com ara el tramvia de la Diagonal, que permetria l'ampliació de voreres, nous carrils bici i substitució de tramvies per autobusos millorant la sostenibilitat. Han d'executar-se obres d'ampliació de voreres, no per a col·locar més terrasses, sinó pel passeig o nous carrils bici. L'espai a recuperar hauria de venir de les zones blaves d'aparcament i, en alguns casos, dels carrils de circulació. Cal continuar permetent la mobilitat privada (no es pot escanyar la circulació, ja que s'escanya l'activitat econòmica) penalitzant i controlant l'aparcament en la calçada. Les zones verdes haurien de ser exclusivament per a residents, i s'hi hauria de prohibir l'aparcament de rotació. Com he apuntat, s'ha de guanyar espai per a nous carrils bici, que haurien de ser usats per les bicicletes i els populars patinets elèctrics amb limitació de velocitat. Ara bé les actuacions en carrils

bici haurien d'adoptar un model unificat. Encara que l'administració no inverteixi en grans infraestructures de transport públic, això no significa que no hagi d'invertir per a millorar la sostenibilitat ambiental d'aquest. Per a això ha d'accelerar-se la compra de nous autobusos híbrids o elèctrics. Cal reduir la flota de taxis (hi ha sobreoferta) comprant llicències i no permetent l'adquisició de nous taxis que no siguin ecològics. Finalment, ha d'introduir-se definitivament la tecnologia en la manera de "comprar mobilitat". L'esperada T-mobilitat ha estat un fracàs total en la seva no-aplicació i segurament en la despesa realitzada. Avui dia no hauria de ser complicat crear un suport (targeta sense contacte, telèfon mòbil,...) que permeti pagar un desplaçament sigui aquest directe o combinant diferents modes de transport, bicicleta compartida o aparcament. En definitiva, el coronavirus passarà, tot i que el seu impacte i l'amenaça del canvi climàtic continua present, per la qual cosa han d'aplicar-se actuacions en la mobilitat i el disseny urbà que permetin fer front a aquesta "nova realitat".

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Estat d'alarma... punt final?

■ Doncs, què volen que els digui, jo encara segueixo alarmat. Les autoritats recomanen als ciutadans que siguin responsables en el seu comportament per evitar el rebrot del maleït virus, respectant distàncies, evitant contactes i extremant les mesures d'higiene. Perquè la bestiola, que no se'ns oblidí, encara hi és, campant en silenci i esperant que gent temerària –com els que podem observar diàriament, especialment en algun reportatge de la televisió, amb més que *xulesca* idiosincràsia carpetovetònica– pugui propiciar un tornar a començar amb la catàstrofe humana, econòmica i social, en què, des d'aquest hipotètic punt final amb més que qüestionables alegries, es preveuen uns

3.000 morts, segons xifres oficials. També més que qüestionables... les xifres i els oficials.

JORDI S. BERENQUER I MILÀ
Barcelona

Quina feina més ben feta!

■ Vàrem haver d'anar a l'hospital de la Vall d'Hebron el dimarts dia 16 de visita a neurologia, que prèviament ens havien anul·lat, però el mateix dilluns ens varen convocar per no perdre la cita i fer-ho al Pavelló Olímpic davant de l'hospital.

Una vegada a dins vàrem veure les instal·lacions muntades pels efectes dels dies de les urgències, amb les mampares i les separacions amb alumini i totes les indicacions per terra i als panells. Jo, que vinc del món de l'empresa, només pel fet de saber en el poc

temps que es va fer allò i que ben fet que està, i encara veure l'interès de Salut en las visites i atencions que com sempre seguim rebent, em trec el barret, malgrat els nostres pocs recursos degut al molt que ens deuen des de Madrid, des de fa molts anys; i vull felicitar a tots els nivells professionals de Salut, des del cap principal fins a l'últim esglaó, per l'interès envers la ciutadania en tots els moments...

JOAN SALA I CASTELLS
Barcelona

Magistrats contra el català

■ Des de quan els tribunals diuen en quin idioma s'han de comunicar dos governs territorials? No ho haurien d'escollir ells mateixos per mutu acord? Això només passa a les dictadures.

Els polítics i magistrats són

filòlegs? Com que diuen que el valencià és una llengua diferent del català... Jo tinc un amic de Castelló amb el qual sempre enraonem en català. Ell parla la mateixa llengua que parla a sa casa. Llavors, com és que ens entenem si parlem llengües diferents?

Llavors l'argentí és una llengua diferent del castellà. *Carro, cuadro* i *coger* no signifiquen el mateix en castellà que en argentí; *chancho, boludo* i *macanudo* no són paraules castellaneres.

I *ven aquí* en argentí es diu *vení o venite*. També es pot diferenciar el mexicà. El 30% de les seves paraules són indigenismes. La diferència entre el castellà i les llengües hispanoamericanes és més gran que la que hi ha entre el català i el valencià, el qual només diuen que no és català els que diuen que parlar valencià és de poble.

JORDI AZNAR I MARTÍNEZ
Barcelona

La frase del dia

“Són fets de fa més de 30 anys que ja van ser jutjats”
(respecte a investigar González pels GAL)

María Jesús Montero, MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

L'entrevista

Rosa M. Bravo

Gargallo presideix des de fa quatre anys la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya, que agrupa des de fa prop de 40 anys associacions de mestres que volen impulsar la innovació i la millora educativa.

Com va sorgir la federació?

Va començar el 1983 per representar moviments de mestres de tots els territoris que ens vam unir per pensar sobre quina educació és necessària en el nostre temps. Però els moviments de renovació pedagògica, com els de Freinet, Rosa Sensat i Marta Mata, ja existien abans. Hi ha tot un llegat de defugir l'escola tradicional, de basar-se en l'alumne. Primer, des de la clandestinitat de les aules; els anys 80 amb les escoles del CEPEPC; cap al 2000 amb les noves escoles i instituts, i, últimament amb Escola Nova 21. Intentem fer pedagogia des de la política perquè si les polítiques no canvien tampoc canvia la pedagogia. Molta gent es va adonar que volia transformar l'educació.

És un canvi que no ve liderat per l'administració sinó pels docents, oi?

Sí, i no sols, ja que el monopoli de l'educació no el té l'escola. Sí és cert que l'escola iguala, però fins a cert punt. El fora escola genera desigualtat i ens havíem d'aliar amb el fora escola per generar equitat en el sistema. I en això estem encara. Fem propostes de molts tipus per millorar la formació en totes les etapes educatives.

Com han reaccionat aquests moviments a la pandèmia? Són més valorats o al contrari?

Estem contents perquè molts dels temes que han sorgit ja els estàvem treballant. Fa més de 30 anys que demanem que els currículums canviïn, que no siguin enciclopèdics, hem proposat l'institut escola com a model públic necessari... Però encara hem de caminar molt, veure per exemple quins horaris són els millors i com els compensem amb temps educatiu com a societat. El mal de la pandèmia ha estat que ha incrementat molt el 30% de pobresa infantil que ja teníem. Continuarà havent-hi molta gent amb problemes econòmics i la desigualtat serà més gran.

Creu que s'aprofitarà per replantejar un currículum menys dens i més competencial?

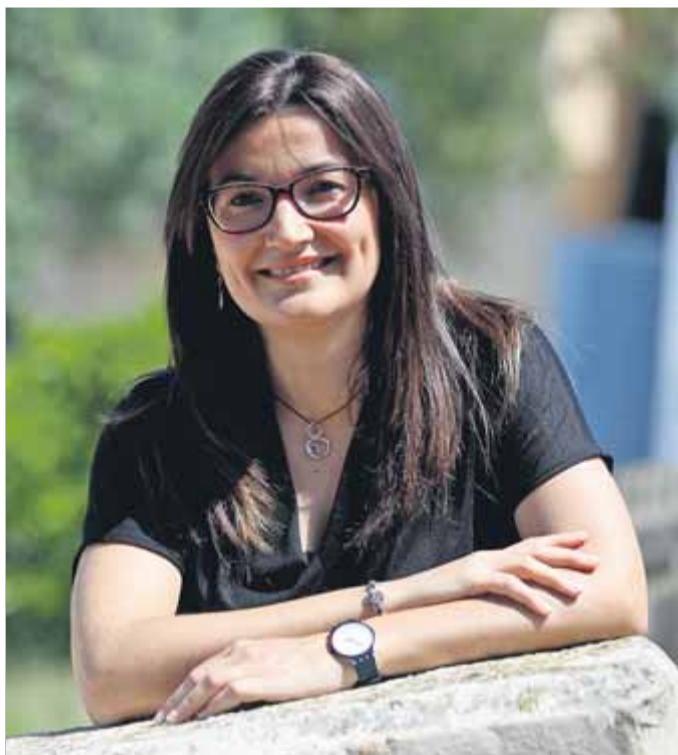
Esperem que sí, som optimistes. S'ha d'aprofitar aquest temps per treballar el currículum i tenim a més entre mans un canvi de normativa amb la Lomloe. De la nova llei han de sorgir canvis.

Pilar Gargallo

Presidenta de la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya

“Si les polítiques no canvien tampoc canvia la pedagogia”

Fa prop d'un segle que van sorgir diversos moviments de renovació pedagògica que continuen treballant per transformar l'educació.

JUANMA RAMOS

Tant el ministeri d'Educació com el departament estan apostant per plans de formació digital. L'educació telemàtica és un repte?

Ens vam queixar en el moment en què van retallar en la formació de mestres, i una de les formacions interessants era aquesta. Com a federació tenim un àmbit de telemàtica educativa, però apostem molt per la presencialitat també. La part emocional i de socialització no s'ha de perdre, però una cosa no treu l'altra.

Hi ha una bretxa digital i una de social que ha provocat problemes perquè part dels alumnes puguin seguir l'ensenyament a distància.

Sí, i els governs han de generar recursos i equitat. La crisi de la pandèmia va invisibilitzar en un primer moment la feina de formiga, constant i diària, que fan molts mestres. Les posicions incendiàries han sortit més als mitjans de comunicació que les conciliadores, quan el gran gros de mestres s'ha posat a fer molta feina.

Fa la impressió que els docents estan irritats.

Hi ha hagut una sobrecàrrega de treball brutal, els més implicats s'han implicat al 200%, els que tenien certes reticències s'han implicat al 100% i, com a totes les feines, hi ha gent a qui li costa més, però no és tan significatiu. Alhora hem guanyat molt de vincle amb les famílies, les hem trucat més sovint que durant el curs normal. És cert que l'administració va comunicar poc a l'inici i aquesta incomunicació ha generat que alguns sindicats inculquessin una pedagogia de la por.

Les administracions sanitàries també han donat una informació molt canviant respecte de la incidència dels nens en els contagis.

Jo crec que ens ha faltat planificar una mica més enllà i preveure diferents escenaris. El tancament i el corporativisme és el pitjor que podem fer, hem de compartir molt emparant-nos en el que ens diu la ciència. Hem de tornar a generar ponts de confiança i consensos.

Quin projecte teniu per a les escoles d'estiu?

El departament d'Educació no ens certificava la formació de mestres si no era virtual. Tenim dubtes de si no la podríem haver fet presencial perquè té un component de trobada que és molt profitós. Hem reorientat la formació en la tornada al setembre per tenir eines, des de la inclusió fins a les emocions i les competències digitals. Com que no podíem fer escoles als 22 territoris hem fet una oferta en línia en obert per a tot Catalunya. ■

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Platges tancades en la revetlla més insòlita

L'amenaça de la Covid comporta celebracions en grups petits i menys desplaçaments

La cultura popular ha de trampejar un any de pausa

Milers d'actuacions suspeses i un futur incert fan que les associacions esperin ajudes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez confia en ERC tot i el clima preelectoral

SÍ· Espera el sí de Ruffián als pressupostos a l'octubre enmig d'eventuals eleccions catalanes i del xoc amb JxCat **AVÍS**· “No és hora de coses menors”, diu Montero **FI**· El PSOE avala revisar la llei franquista de secrets oficials i tapa González amb PP i Vox

David Portabella
MADRID

Viure amb la geometria variable i escollint aliats a conveniència tant a dreta com a esquerra en funció del moment és una aposta de risc que pot condemnar a la geometria única si un dels socis se sent ignorat. Però això no és el que Pedro Sánchez espera que passi amb ERC, que abandonarà el govern espanyol demà al Congrés votant en contra del decret de la nova normalitat pels flirtejos del president amb “els vots més barats de Ciutadans”, com diu la republicana Marta Vilalta. Si la tensió no resolta entre Sánchez i els republicans es dona ara en ple mes de juny, el calendari català albira un anticicló electoral a la tardor, i el govern ha d'aprovar els pressupostos del 2021 al Congrés a l'octubre amb més vots a favor que en contra. Quan es demana a l'entorn de Sánchez si confia a tenir el sí d'ERC en un moment en què Pere Aragonès es disputarà el vot independentista amb el candidat de JxCat, la resposta és rotunda: “Sí.”

El president i el portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, actualitzen, avui, el minut i resultat de la relació en la sessió de control i la pregunta del republicà és tan oberta que tant pot elevar la tensió com calmar les aigües: “Considera que cal prendre mesures per acabar amb la impunitat de què gaudeixen algunes institucions de l'Estat?”, exigirà Rufián a Sánchez. I això abans que ERC s'ar-

La ministra portaveu, María Jesús Montero, en la compareixença d'ahir a La Moncloa per informar del consell de ministres ■ J.J. GUILLÉN / EFE

rengleri amb JxCat i la CUP en el vot en contra a la nova normalitat, que s'aprovarà amb el sí del PNB, Cs i fins i tot del PP. Rufián es va abstenir en l'última prorroga de l'estat d'alarma perquè les competències tornaven a la Generalitat, però la nova normalitat no té horitzó i pot durar fins al 2021 o més enllà, perquè depèn de la fita científica de tenir una vacuna.

“Si no és ara, quan?”

La ministra portaveu, María Jesús Montero, posa

veu a l'optimisme que La Moncloa té en privat amb ERC amb l'argument que un partit no facilita una investidura al gener per desentendre's dels comptes al cap de sis mesos. “Seguim insistint que és el moment de la unitat. Si no és ara, quan? Quan mereix aquest país que ens posem d'acord per tenir uns comptes públics?”, va dir Montero. I si bé fa un avís a Rufián perquè no barregi els temaris –“no és moment de detalls i qüestions menors”, diu– no descarta trucar a totes les portes:

“Seguirem insistint a ERC, com al PP, a Cs, i a JxCat, que no és el moment de diferències ideològiques i que no és moment d'incorporar als debats coses que no tenen a veure amb la urgència.”

L'exclusió entre ERC i Cs

Mentre que la mesa de diàleg no té una data fixada i el mes de juliol hi conspira en contra omplint les agendes oficials de Sánchez i dels ministres amb actes (l'obertura de la frontera amb Portugal l'1, les eleccions basques el 12,

l'acte de record a les víctimes del coronavirus el 16 i un eventual Consell Europeu presencial el 17) que li resten molts dies, tal com va informar ahir aquest diari, Montero parla del “curt i mitjà termini” quan es refereix a la voluntat de col·laboració amb ERC. I es veu amb cor de demanar a Rufián que no abjuri de Ciutadans pel fet de ser Ciutadans si han de coincidir en una votació. “No és moment d'estar pendent de qui fa la proposta, sinó del contingut de la proposta. I dic això perquè els úl-

tims dies semto, d'algunes formacions que, pel que no té res a veure amb la lletra del que es vota, es prefeix votar-hi en contra o abstenir-se”, va lamentar Montero. En una conversa informal amb periodistes acreditats a La Moncloa, la primera oberta ja sense tornos però amb un límit de 40 assistents a la sala, la portaveu va demostrar que està al cas de tots els laments de Vilalta.

Mentrestant, ahir al Congrés, el PSOE va tenir un dia d'aquells que els seus aliats interpreten

L'APUNT

Fama
sobrevinguda

Xavi Aguilar

La pandèmia ha permès la incorporació (amb comptagotes, això sí) d'epidemiòlegs, doctors, científics i experts diversos a l'ecosistema de famosos. Un curiós caaix de sastre en què l'erudició, per infreqüent, era i és necessària. N'hi ha que s'ho han trobat, com ara Fernando Simón, i ho gestionen amb gran dignitat: admet que es confina més que la resta de la població perquè

l'aclaparen les mostres d'afecte i demana que es lliuri a les ONG part dels beneficis obtinguts per l'ús comercial de la seva imatge. També n'hi ha que hi han vist un mitjà per promocionar la seva carrera i han fet tot el possible per guanyar visibilitat. En qualsevol cas, benvinguda sigui la seva fama si permet conscienciar sobre el fet que cal ser prudents. Això no s'ha acabat.

com a desconcertants. Fins al ple arribava una proposta del PNB per reformar la llei de secrets oficials franquista, que data del 1968 i segueix en vigor blindant aspectes foscos de la història recent, i el PSOE –juntament amb el soci de coalició d'Unides Podem, el PP, ERC, JxCat, EH Bildu i la CUP– hi va votar a favor i va permetre la seva tramitació, tot i el no de Vox i l'abstenció de Ciutadans. La proposició de llei del PNB busca desclassificar documents declarats secrets abans dels 25 anys (10 anys en el cas de documents reservats), un cadenciat que manté sota censura fets clau de la Transició, com ara el cop d'estat del 23-F del 1981, els GAL i irregularitats en el si de la monarquia. "Avui, ens assabentem per tercers països i documents que es desclassifiquen allà de coses que passen aquí", denuncia Aitor Esteban

Cuevillas: "El 1968 el 'caudillo' firmava la llei, i som al 2020"

(PNB). "El 1968 el president de Rússia era Breznev, el dels Estats Units era Johnson, l'home no havia arribat a la Lluna i a Espanya hi havia el caudillo Franco, que era el que rubricava una llei al·ludint al Consejo Nacional del Movimiento. I som al 2020", va relatar Jaume Alonso Cuevillas (JxCat). "A Espanya, el secret és etern", denunciava Carolina Telechea (ERC). Paradoxalment, pel PSOE va defensar el sí la seva diputada més jove, Andrea Fernández, nascuda el 1992.

En la mesa del Congrés, però, el PSOE es refugiava en l'auxili del PP i Vox per vetar una comissió d'investigació sobre Felipe González i el terrorisme d'estat dels GAL. I això que els lletrats del Congrés l'autoritzaven. "Són fets investigats, jutjats i sentenciats fa més de 20 anys", s'excusava la socialista Adriana Lastra. ■

El vicepresident Aragonès, el president Torra i la consellera Budó, ahir abans del Consell Executiu ■

Torra convocarà partits i entitats independentistes abans de la taula de diàleg

■ No té pressa per fixar data per a la represa, i primer vol veure si hi ha voluntat real ■ El govern se'n malfia per la gestió de la Covid-19, i insisteix en un relator

Òscar Palau
BARCELONA

El president Quim Torra va convocar ahir mateix les formacions polítiques i les entitats independentistes a una reunió que vol que sigui prèvia a la recuperació de la taula de diàleg entre el govern català i l'espanyol, i que ha de servir per "abordar" com ha de ser la represa de les converses i consensuar-hi una posició conjunta. Així ho va avançar ahir, després del Consell Executiu, la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, que va refermar que el govern continua considerant "necessari" el diàleg, però també va puntualitzar que primer vol comprovar que hi ha una voluntat clara del govern espanyol de parlar i resoldre el conflicte polític. Nou dies abans

Jové diu que pactaran calendari i Budó el desmenteix

JxCat i ERC van protagonitzar ahir una altra topada al voltant de l'horitzó electoral, després que la consellera Budó desmentís el portaveu adjunt dels republicans al Parlament, Josep Maria Jové, que havia donat per fet al matí a Catalunya Ràdio que totes dues forces estan d'acord a consensuar el calendari. "Estem en un govern de coalició i no dubtem pas que la decisió de convocar eleccions i la data en què es

faran la prendrem conjuntament entre ERC i JxCat", va afirmar Jové, que igualment admetia que estan parlant sobre una "resposta conjunta" a una eventual inhabilitació de Torra a la tardor. De fet, sense concretar terminis, Jové també es va mostrar optimista sobre la renovació d'un full de ruta en què "fa molt temps que es treballa", i que creu que podran pactar i fer públic "en breu".

"No em consta que s'hagi acordat que es decidirà conjuntament la data de les eleccions", va contestar, en canvi, Budó, que va insistir que no se les plantegen ara mateix, i que la decisió correspon en exclusiva a Torra. "El decidirà de quina manera les convoca, si ho parlarà o no. Està a les seves mans, i quan sigui el moment ja decidirà el com i el quan, i ja ens ho explicarà, no cal avançar escenaris", cloïa.

de la primera i fins ara única reunió de la taula, el 26 de febrer, ja hi va haver una cimera similar a Palau en què es va confirmar l'aposta per l'exercici del dret a l'autodeterminació i l'amnistia per a totes les causes polítiques obertes com a punts bàsics i trans-

versals de la reivindicació catalana. Ahir, Budó no va aclarir si vol aprofitar per plantejar alguna novetat en la nova reunió, però sí que va deixar clar que la fixació d'una data per a la mesa, tasca per a la qual estan en contacte les oficines dels

dos presidents, no li interessa tant, al govern, com confirmar que no servirà per fer-se una simple foto buida, i que hi haurà possibilitats reals d'avançar en les dues principals demandes, que romanen intactes. "No és tant un tema de dates com de continguts",

Les frases

"No dubtem pas que la decisió de convocar eleccions i la data la prendrem entre ERC i JxCat conjuntament"

Josep Maria Jové
PORTAVEU ADJUNT GRUP REPUBLICÀ

"No em consta que s'hagi acordat que es decidirà conjuntament la data, el president decidirà com i quan"

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

resumia la portaveu del govern, que fins i tot va donar a entendre que és el mateix Torra qui està refredant la fixació d'un dia al juliol, com s'ha compromès el mateix Pedro Sánchez, ja que no veu que calgui concretar-lo fins després de la cimera prèvia de l'independentisme. Una cimera, en tot cas, per a la qual tampoc va confirmar cap data encara. "Més que assegurar quin dia es farà la mesa és assegurar si hi ha voluntat real de diàleg sobre autodeterminació i amnistia. Ens hem de fer aquestes reflexions per poder posar data", insistia Budó. I és que al Palau de la Generalitat encara cou la recentralització de competències que, d'un dia per l'altre, va imposar el govern espanyol al març per fer front a la Covid-19, un fet que segons ella ha "mal·lès" el clima de confiança amb l'executiu estatal, que ara no serà fàcil de refer. En aquest sentit, tot i que admetia que "hi ha una part del govern que el veu més necessari que l'altra", Budó va recordar que ERC tampoc s'ha definit contra aquesta reivindicació, i va aprofitar per tornar a plantejar en nom del govern la necessitat d'un relator que faci de notari de les converses. "En qualsevol procés de negociació d'un conflicte polític ha existit sempre la figura d'un mediador i, vist el tarannà dels últims mesos en la presa de decisions i la retirada de competències, la considerem important", justificava. ■